

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22059/2024
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Живић Кнежевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Даница Радивојевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3947/22 од 24.03.2023. године, у седници већа одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3947/22 од 24.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3947/22 од 24.03.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 903/17 од 01.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је тужиле као зајмопримац исплатила туженој као зајмодавцу у целости главни дуг у износу од 15.000 евра и припадајућу законску затезну камату по уговору о зајму од 01.12.2009. године, овереним пред Четвртим општинским судом у Београду под ознаком Ов .../... . Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство накнадни уговор о зајму од 09.05.2012. године, закључен између тужиле, као власника непокретности и тужене као хипотекарног повериоца, овереним пред Првим основним судом у Београду под Ов .../... . Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се утврди да не производи правно дејство заложна изјава тужиле од 01.12.2009. године, оверена пред Четвртим општинским судом у Београду под Ов .../... . Ставом четвртим изреке обавезана је тужиле да накнади туженој трошкове поступка у износу од 178.000,00 динара, за законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3947/22 од 24.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 903/17 од 01.07.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, указујући у образложењу ревизије на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Врховни суд је на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужиље није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци, постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је утврђење, ништавости накнадног уговора о зајму (накнадног уговора о престанку хипотеке) од 09.05.2012. године, да дата založna изјава тужиље од 01.12.2009. године не производи правно дејство, као и утврђење исплате дуга.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована правноснажна пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, према оцени Врховног суда не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да је одлука о тужбеном захтеву у побијаном делу заснована на примени одговарајућих одредаба материјалног права, као и да се због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања посебна ревизија не може изјавити, јер погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог за изјављивање ревизије, изузев у случају из члана 403. став 2. ЗПП сходно члану 407. став 2. ЗПП, а стога ни за посебну

ревизију чија дозвољеност је условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 01.03.2017. године. Вредност предмета износи 19.500 евра у динарској противвредности.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиље није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице сходно одредби члана 154. став 1. ЗПП, због чега је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 165. ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић